

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica q[ui]ndecima post Trinitate[m] Tex[us] eua[n]ge. Matt. ca. vi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Dominica. XV. post trini.

spius abscondio a peccatis. et secundū int/ cōfessio sanctoꝝ. et certū lacrymosa cōfessio et cōfessio. et q̄rtū infusio gr̄e diuine. et q̄ntum est humilis satisfactio.

Dñica q̄ndecima post Trinitate. **Text. euāg. Matt. ca. vi.**
Emo pōt duobus dñis seruire. Aut em vnum odio habebit et alterū diliget. aut vñū sustinebit. et alterū contēnet. Nō potestis deo seruire et māmone. Ideo dico vobis ne solliciti sitis anie v̄re q̄d mā ducetis: neq; corpi vestro quid induamini. Nōne anima plus est q̄ esca: et corpus plus q̄ vestimētū? Respiciate volatilia celestis non serunt neq; metūt neq; cōgregant in horrea: et p̄ v̄ celestis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis: Quis aut vestrū cogitans pōt adijcere ad staturā suam cubitū vñū? Et de vestimēto quid solliciti estis? Cōsiderate lilia agri quōd crescunt: non laborāt neq; nēt. Dico aut vobis q̄ nec salomon in omni gloria sua cooptus est sicut vnum ex istis. Si autē fenū agri quod hodie ē et cras in clibanū mittit: de⁹ sic vestit: q̄nto magis vos minime fidei: Nolite ergo solliciti eē dicētes: q̄d māducabimus: aut q̄d bibem⁹ aut quo opiemur. Hec enī oīa gētes inquirunt. Scit enī pater v̄ quia his omnibus idigētis. Querite ergo primū regnū dei et iusticiā eius: et hec oīa adijcientur vobis.

Emo potest duob⁹

n dñis seruire etc. **Matth. ca. vi.**
In p̄nci euāg. ch̄is docet istā

cōclusionē s. Nullus debet h̄re sollicitudine supflua v̄l anxiā circa rpalia: puta cibū potū/ vestitū et h̄mōi. Et rāgit tria p̄cta: q̄ sūt: Ratiocinatio: exēplificatio: cōre/ Quāntū ad p̄mū scilicet scien/ (ctio. dū est: q̄ duplici rōne ch̄is cōclusionē suā pbat. Et p̄ma est talis. Quicūq; fuerint duo dñi p̄rarij/ cōtraria iubētes: eligēdū est seruire meliori: cum nō sit possibile seruire v̄tq;. Sed de⁹ et māmone. i. demon q̄ diuitijs p̄est: seu ipse diuitie q̄n dñi an f affectui: sunt dñi p̄rarij. qz de⁹ iubet iusticiā: alius rapinam. Ideo eligēdum est seruire meliori. i. deo p̄ deuotionē: et non māmone p̄ supflua sollicitudinē. Hanc ḡ rōnem tāgit ch̄is dicēs (Nemo pōt duobus dñis seruire) q̄n. i. s̄r h̄ri aut disparat et nō sub iusticiā positi: vt i p̄posito: qz auaricia q̄ est seruit⁹ idolorū nō pōt stare cū dī uino obediō: nec volūtas diaboli est p̄for mis volūtati dei. Ad intellectū aut sequēriū sciendū est q̄ de⁹ fm se a nullo p̄t odio h̄ri: vt patet p̄ sc̄m Tho. iij. di. l. r. j. q. ij. et p̄ Caprio. j. di. j. q. ij. Et rō vna ē: quia de⁹ est essential⁹ et p̄ma bonitas. Null⁹ aut pōt odire purā et p̄mā bonitates: q̄ qlibet vult bonuz necessario: et p̄r qlibet amat ipam bonitatē q̄ bonū amatū est bonū: et p̄r amat p̄mā bonitates q̄ oīs bonitas ē bona. i. deū. Alia rō ē: qz de⁹ est essentialis bonitas. ḡ nullo mō h̄z rōnem mali. ḡ nullo mō est odibilis. In suis aut effectibus de⁹ odiri p̄t inq̄ntū illi apphēdunt vt mali: vt puta pena quā infligit. Qd̄ ḡ ipsa pena et p̄r de⁹ illator: et odit p̄ accidens inq̄ntū punitor: et nō fm se v̄l p̄ se. Ecōger so aut diabolus in se p̄siderat. i. sine suo effectū: lz nō sine sua mala volūtate ē odibilis: qz ē inimic⁹ n̄r: ad quez naturalr vt inimic⁹ est: odiū habem⁹. vñ non ē prim⁹ n̄r: nec tenemur: imo nec debem⁹ illum ex charitate diligere: vt patet p̄ sc̄m Tho. i. ij. q. ij. In suo tñ effectū aliq̄n diligit: vt cū hoi pcurat diuitias aut corpis voluptates. Dic ḡ saluator: (Aut em vnum odio hēbit. i. diabolu: q̄ i se nō ē amabil⁹. Sustinet aut sic d̄r Aug⁹. eo mō q̄ aliis odiēs dñm et diligēs ancillā ei⁹ sustinet duram seruitutē p̄ amorē ancille. Sic etiā vni hoies amore voluptatū sustinet durā fug

R 5

tutē diaboli quē nō amāt (Et aliter con-
tēnet). i. deū. Et nō dicitur odio hēbit. qz de-
nō est odibilis. Cōtēnūt autē eū hoies vani
q̄si de ei⁹ māuetudine et bonitate securi:
vt dicit brūs Aug. Expmit autē specialit sal-
uator d̄ sine isti dñi dicit (Nō potest deo
seruire et māone) Dāmōna syriace lati-
ne dicit diuitie. Per māmona s̄m Hiero.
intelligunt diuitie: q̄b̄ sil' cū ch̄p̄o seruiti
nō p̄t. S̄z s̄m glo. p māmona itelligit d̄
dā demō sic dicit qz pest diuitijs: non q̄a
possit eas dare nisi vt de⁹ p̄mittit: sed q̄a
p eas hoies fallit: vt eadē glo. dicit. S̄z re-
uera s̄m Aug. q̄ seruit diuitijs vt dicit Hie-
ro. seruit etiā demoni: vt dicit glo. Sūt autē
h duo sciēda. Prīmū est: qz vt colligit ex
uarijs sc̄pture locis et dicit sc̄pt̄o: lucifer ha-
bet septē duces: q̄ tētāt d̄ septē vicijs ca-
pitalib; Zensathā qdē d̄ supbia; māmo-
na de auaritia: asmode⁹ de luxuria; belbe-
rit de ira: belphegor de gula: et beelzeb-
ub de inuidia: et de acedia asstaroth. Se-
cundū est: qz nō dixit ch̄p̄s: nō potest deo
seruire et h̄e diuitias. qz aliud ē h̄e diui-
tias: et aliud ē h̄e diuitijs. Hieron. Qui
diuitiaz seru⁹ ē diuitias custodit vt fu⁹:
q̄ autē fuitur⁹ excucit in gū: distribuit eas
vt dñs. Hec ille. Quidā em̄ amant diui-
tias supra deū vt auari et serui illaz. qdaz
amāt eas: sed infra seu min⁹ q̄ deū: vt vi-
ri ip̄secti. qdā eas non amāt: sed tenēt p̄p̄
deū: vt seruiāt de eis paup̄ib; et familie: vt
viri p̄fecti. Deinde saluator p̄clusionē su-
am p̄bat sc̄da rōne q̄ talis est s̄m Hiero.
Chryz. et sc̄m Tho. sup̄ Matt. Quicūqz
q̄t maiora: dabit etiā minora. sed de⁹ de
dit aiām et corp⁹ q̄ sunt maiora cibo: potu
et vestimēto. igit̄ ista minora dabit sine su-
p̄flua sollicitudine. Hāc saluator rāgit d̄
cens (Ideo dico vob ne solliciti sitis aie ve-
stre qd māducat) s̄m Hiero. in aliq̄b; te-
xtib; addit: neqz qd bibat. S̄z posito qz
nō sit de teptu: saluator i cibo p̄cluse etiā
potū: quē cibo necessario req̄rit. (Neqz cor-
pori vzo qd iduam) Aduertēdū ē autē qz
s̄m Chryz. h p aiām accipit ip̄a aiā rōna-
lis cui p̄aducam⁹: nō q̄ ip̄a egeat cibo: s̄z
qz sine cibo d̄ficiet corp⁹: et p̄r illa i corpe
stare nō p̄t. Sed s̄m Aug. p aiām h acci-
pit vita corpal' et anialis: sic et ibi: q̄ amat

aiām suā p̄det illā. Hec autē aiā p̄ cibū cō-
seruat in corpe. Aduertēdū est sc̄do qz q̄
dā heretici euehite appellati Aug. teste li.
de bere. et li. de opib; monachoz: ex his
p̄bis dñi dicit qz viro ap̄lico vtputa reli-
gioso nō licet opari manib; et lucrari panē
suū. Quozū error ex hoc ip̄so destruit: q̄a
sc̄ptura teste in mltis locis: brūs paul⁹ opa-
bat manib; suis lucrādo sibi victū: ne qua-
ret paupes ch̄tianos: et vt daret exēplum
p̄seudoap̄tis: q̄ idebite volebat a suis au-
ditorib; stipēdia surripere. Licet q̄ ista p̄cu-
rare: imo q̄libet q̄ nō habet tenet p̄curare
sibi victū. Quilibet em̄ tenet se amare: qz
primū q̄libet tenet amare sic seip̄m. q̄ q̄li-
bet tenet p̄seruare vitā suā sic et vitā p̄ri-
mi. et magis: et p̄r q̄libet tenet sibi p̄uide-
re de his sine q̄b; viuere nō p̄t. Tñ q̄ ex
notabili negligētia p̄mitteret se mori: fat-
me/et dānat⁹. Qd̄ hō d̄t (ne solliciti sitis)
sic debet itelligi. Ne solliciti sitis. s. sup̄flue
et inordinatē et anxiē. Sic em̄ h̄e doctrī-
na sc̄i Tho. sup̄ Matt. et ad Phil. iij. et ij.
ij. q. lv. et j. ij. q. c. viij. et. iij. vi. et. iij. p̄
gē. ca. cxxxv. et i varijs alijs locis: sollicitudo
dupl̄t sumit. Vno modo diligētia q̄rendi
qd̄ deest. Alio modo sumit p̄ anxietate ani-
cū defectu sp̄s. et ista p̄hibet: nec vnqz p̄t
esse laudabilis. Prima autē p̄t eē laudabilis
sed ē victiosa mltis modis: vt elicit ex locis
p̄allegat. Pr̄o: si ponat finis in re q̄sita:
et nō i deo: tūc em̄ ē pct̄m mortale. Sc̄do
si q̄rayt sup̄flua necessitati et decētie stat⁹
Tertio: si q̄rayt necaria cū sup̄fluo studio
nimis imergēdo mētē i talib; Quarto: si
q̄rayt necaria cū debito studio: s̄z tñ cum
diffidētia vini auxiliij: ita. s. qz hō nō speret
qz si ip̄e faciat qd̄ p̄t de⁹ debeat supplere.
Hiero. Precipit nob ne solliciti sim⁹ qd̄
comedam⁹. Et qz in sudore vult⁹ p̄pam⁹
nob panē: labor exercēd⁹ ē: sollicitudo tol-
lēda. Hec ille. Chryz. sup̄ Matt. Nō em̄
sollicitudib; sp̄ialib; sed laborib; corpal'
lib; adq̄rēd⁹ ē panis: q̄ laborātib; p̄ p̄mo
diligētie dñi p̄stante abūdat: et negligē-
tib; p̄ pena deo faciēte subducit. Hec ille.
Sequit̄ (Nōne aiā plus ē q̄ escā). i. mā-
io ut p̄c̄t et cor⁹ plus q̄ vestimētū: q̄i
d̄. s̄m Hiero. De⁹ q̄ dedit maiora: dabit
etiā minora. Sicur etiā dicit Chryz. Si

Domica. xv. post Trinitatis

de? fecit hoīem vt sit: cū esse nō possit si
ne altitō vt q̄ exhibebit ei alimētū. Qd
itelligendū ē: si hō faciat qd in se ē. qz de?
nō fecit hoīes vt sit: z viuat p̄ suā volūta
tē: sed vt sit si velit esse.

Quantū ad scōm est qz ch̄s p̄clusionē
suā pbat exēplari: z adducit duo exēpla
Prīmū de cibo z potu: cum d̄r (Respicite
volatilia celi) id est p̄siderate aues q̄ vol
lāt in celo. i. in aere. (Nō serūt neqz merūt
neqz p̄gregāt in horrea: z pas̄ yester cele
stis pascat illa) Sicut at̄ restat Aug. qdā
dicūt qz exēplo celestīū auiū laborandum
nō est: sicut ille nō semināt neqz merūt: s̄
vt idē at̄/tales nō lūt p̄siderare qd sequit̄
neqz p̄gregāt i horrea. Tales em̄ volunt
h̄re manū ociosas z repositoria plena. In
tēdit ḡ saluator vt idē innuit: qz sicut de?
pascat aues q̄ rētes abū fm̄ sollicitudinez
sue nature debita: ita pascat hoīes facien
tes qd in se est. qz hō dignior est oibz aiay
lib. ḡ subdit (Nōne vos plur̄ estis ill̄
.i. car? valēs fm̄ Aug. de ser. dñi. seu ma
ioris est? p̄c̄. z p̄r multo magis de? vos
p̄seruabit si faciāt qd i vob̄ est. Sicut at̄
de Hiero. qdā n̄m̄s alta sapiētes p̄ volu
tes accipiūt angelos: nō intelligentes qz
tūc false diceret: nōne vos plur̄ estis ill̄
Possūm? tñ fm̄ Hilariū p̄ aues demōes
itelligere: q̄s sine sollicitudine de? p̄seruat.
z sūt minor̄ p̄c̄ q̄ sūt hoīes serui ch̄i. z
h̄ in esse gr̄e: sed nō in esse nature. Cōfir
mat aut̄ dñs qd dixerat p̄ qdā ex̄ptum:
vt de glo. cū subdit (Quis aut̄ v̄m̄ cogi
tans). i. cogitādo (p̄t adūcere ad statūrā
suā cubitū vnū: q̄si dicat: null? Deū p̄
singulos dies nutrimenta tui corp̄is facit.
Si ḡ in tēp̄o q̄tidie dei p̄uidētia opat:
quō i necessariis tuis cessabit? Si at̄ vos
cogitādo modicā p̄tē corp̄i v̄o addere nō
potestis: quō cogitādo saluādi estis i toto
Hec ille. Oportet ḡ excludere a nob̄ aīrā
cogitationē z sup̄flūā. Scōm exēplū ē de
vestitū: qd nō est ita necessariū sicut vict?
cū d̄r: (Et d̄ vestimētō qd). i. q̄re solliciti es
stis?). i. cū sup̄fluitate z anxietate. q̄si dice
ret Nulla est cā qz ita sollicitemini: q̄uis
p̄ h̄ nō excludat sollicitudo debita: vt d̄i
cit Lb̄y. (Cōsiderate lilia agri) Lb̄y.
Nō aut̄ v̄r̄ exēplo voluerūt vt induceret

pauonē vel cygnū: a q̄b̄ erat silia exēpla
accipe: sed v̄r̄ exēplo lilioz. Vult em̄ ex
duobz mōstrare sup̄abūdātiā a munificē
tia pulcritudis z a vilitate participantū
tali decore. Hec ille. Tr̄e Lb̄y. sup̄ mat.
oūdit qz sit lilioz pulcritudo dices. Lilia
em̄ statuto tpe formant i frōdibz: vestiū/
tur cādoze implent odoribz. z qd terra nō
dederat: de? inuisibili ope largit̄. Hec ille
Sichs at̄ dicat qz iste lilioz ornat? nō est
ex diuina p̄uidētia: sed a casu seu a fortuna
Cōtra h̄ arguit: qz ea q̄ a casu sūt raro eue
niūt: vt p̄t p̄ Arist. ij. p̄b̄y. Lilia at̄ sem
p̄ eodē mō vestiunt: z oia lilia silr. Lb̄y.
sup̄ Mat. In oibz aut̄ eadē plenitudo ser
uat: vt nō ab euentu facta putent: sed dei
p̄uidētia intelligant esse disposita. Hec il
le. Sequit̄ (nō laborāt) vt v̄r̄ (neqz nēt). i.
silr vt femine. Et vt magis i eis cōmen
det diuina p̄uidētia: subdit cōpatio de salo
mone: qd fuit gl̄iosissim? Nā fuit potētissi
mus. qz viuēte Dauid p̄tē suo fact? ē rex
tori? ppli dei. i. duodeci tribuū. Des at̄ re
ges alij post eū habuerūt tñ duas tribus
Et v̄tra h̄ regnū: vt d̄r. ij. Reg. iij. erat
h̄is secūsi dicitōe oia regna a sumie terre
philitim̄ vsqz ad terram egypti. Habuit
etiā tantā familiā qz vt ibidē d̄r scriptura p̄
singulos dies sua curia volebat. xxx. cho
ros simile. Lb̄o? vt d̄r dñs archieps est
mille libraz. z lx. choros farine: z. x. bo
ues p̄gues: z. xx. pascuales. i. vitulos vt
credo. z cētū arietes: excepta venatiōe ca
p̄reaz z ceruoz z bubaloz z auiū. Ista n̄
sūt yana: qz scriptura sic restat. Un̄ vt d̄r qz
s. sat̄ ē rōnabile qz. xxx. milia p̄sonaz ha
beret i atrio suo. Hēbat et̄. xl. milia eq̄rū
curriū: q̄s n̄r̄ leues appellāt. z. xij. milia
eq̄strū. Fuit et̄ ditissim? qz vt cōputat qz
s. ex his qz d̄r scriptura vbi s. su? itroit? an
nual cert? erat. l. vij. milia: nōgēte qnq̄
ta due libze auri. Libra at̄ auri valer circa
xx. ducatos. De his oibz vide si vis archi
ep̄m. ij. p̄t. ti. v. Fuit etiā sapiētissim? qz
h̄uit sapiam ifusam a deo: vt d̄r scriptura.
Questiuit etiā p̄lacere mliaribz i oibz: qz
p̄t amorē earz cū tā eēt senex: visus est sa
piētā pdidisse: z adorare idola. z p̄sequē
p̄sibile est qz se q̄ntū potuit ornauerit. z tñ
nunqz equit lilia. iō d̄r: (Dico autē vobis

q̄ neq̄ salomō in oi gl̄ia sua coop̄t̄ est s̄i
 cur vnū ex istis) Hiero. Reuera q̄d sericū
 q̄ regū purpura: q̄ pictura texturū potest
 florib; cōpari: Hec illi. Chryf. Quid ita
 rubet vt rosa: q̄d ita cander vt lilii: Clio
 le p̄o purpura: nulla supari murice: oculo
 rū magis q̄ simonis iudiciū est. Quantū
 em̄ vitatis ad mendaciū: tantū vestimen
 toꝝ z floꝝ differētie. Hec ille. Et norant
 dicit̄ in om̄i gl̄ia sua. qz vt d̄t Chryf. non
 solū interdū Salomō superat̄ est a floꝝ
 decore sed semp: ita q̄ nec vna q̄dem die
 equat̄ est eis in pulcritudine. Est au
 tem notandū q̄ tria sunt agētia subordi
 nata: quoz vnū est nobilius altero: deus
 scz natura z ars. Unde ars nunq̄ ita p̄fe
 cte operat̄ vt natura: neq̄ natura vt d̄t.
 Ideo nunq̄ fuit ita bonuz vinū vt illud
 q̄d fecit ch̄s d̄t fm̄ sanctos: neq̄ ita pul
 cri flores vel colores vt illi q̄s facit natu
 ra: nisi eos faceret d̄t. Vñ salomon non
 equauit lilia in decore. Et vltra h̄ vestes
 Salomonis nō fuerūt sine molestia facte
 vt vestes lilioꝝ. Chryf. sup̄ Barth. Sa
 lomon zñ nō laborabat vñ vestire: tamē
 videbat. Vbi aut̄ est visio illie z ministrā
 tiū offensa: z tubentis ira frequenter inue
 nitur. Hec ille. (Si aut̄ fenū agr̄) id est li
 lia q̄ appellat̄ fenū fm̄ Chryf. vt ostēdat
 eoz vititatem respectu hominū (quod ho
 die est) pulcrū. s. z decoz (z cras) id est q̄si
 immedieate post suā pulcritudinem. Vel
 cras fm̄ Hiero. sumit̄ p̄ futuro fm̄ sue
 tudinē scripturaz (in clibano mittit̄). i. in
 fornacē ignis. quia alicubi teste s̄tō Tho
 m̄: sup̄ Bar. p̄ lignis habēt stipule. Vñ
 vt d̄t glosa: alij text̄ loco clibani habent
 acerū: q̄ est similis clibano cuz eleuet̄ ad
 modū mōriculi: sicut z cliban̄. q̄ a cliuo
 dicit̄ (deus sic vestit̄) sine ei⁹ sup̄flua cura
 q̄nto magis vos modice fides) Videt̄ au
 tem hic sumi fides. p̄ quadam p̄sidentia:
 q̄uis possit sumi p̄ vera fide. quia ex ma
 gne fide magna p̄sidentia nascit̄. Ex his
 patet q̄ opinio illoꝝ qui dicūt deum non
 habere. p̄sidentia de omnib; in singulari
 est heret̄. qz est p̄tra diuinā scripturaz
 vt hic patz de aut̄b; z lilij. Est etiaz ista
 opinio stolidā: quia est exp̄sse contra pb̄i
 lofophicā rationē: quod sic patz: Sup̄

pono em̄ p̄mo id quod dicit̄ Aristo. libro
 j. Phis. z exp̄ientia docz: q̄ omne agens
 aliquid aut mouēs: agit z mouet illud ad
 aliquē finē. Et probat̄: quia omne agens
 aut agit p̄ voluntatē: vt homo: angelus z
 deus: aut p̄ naturā: vt bruta z alia. vtrum
 qz autē hoz agit p̄pter finez. Vel sicut se
 mouēs in finē: vt homo. vel sicut motuz
 z directuz ab alio: vt sagitta. Sc̄do q̄ oē
 quod fit z mouetur: sic z mouetur ad ali
 quem finem. Hoc em̄ sequit̄ ex p̄mo. Ter
 tio q̄ causa p̄ncipalis est causa effect̄: cau
 se secundarie: vtputa si socrates tenēs bac
 culum manu per illum voluat lapidem:
 nō solum baculus sed z socrates dicit̄ mo
 uere lapidem: imo magis q̄ baculus: qz
 causa p̄marta plus insuit̄ q̄ secunda iu
 sta regulam philosophie traditam i libro
 de causis. Et ratio est. quia secūda causa
 habet totam virtutem suam a p̄ma. Vñ
 de consueuit̄ dici z verum est: q̄ q̄cquid
 est causa cause: est cā causari per se. Quar
 to q̄ est vna p̄ma causa effectiua q̄ a nul
 la alia mouet̄: vt pb̄at̄. ij. Hera. Ista au
 tem causa effectiua imobilis est tm̄ vna.
 vt probat̄ Aristoteles. ij. Hera. z. viij.
 Phis. z hoc p̄m̄ isti concedūt. Ex hoc au
 tem sequit̄ q̄ omnis alia causa mouet̄ ab
 ista: quia si vna esset̄ que non moueret̄ ab
 ista: iam essent̄ due cause imobiles con
 tra suppositū. Quinto q̄ deus quecunq̄
 facit̄: per intellectū z voluntatem facit̄ in
 creaturis: quia est spiritus: z aliam nō ha
 bet potentiam. Sexto q̄ p̄sidentia sit ra
 tio seu concept̄ mētis factus de rebus oꝝ
 dinandis in finē. Executio aut̄ p̄sidentie
 est res ordinare in finē fm̄ p̄dictū p̄ceptū
 vt patz ex sancto Thoma. j. parte. q. xxij.
 Tunc arguo sic. Deus facit̄ omnes causas
 per quartū p̄suppositum: ergo facit̄ omnes
 effectus per tertium p̄suppositum. ergo
 facit̄ omnia que fiunt a quocūq̄ propter
 aliquem finem per p̄mū z secundū p̄sup
 positum. ergo conceptum habet ordinis
 omniū in fines eozum per q̄ntum p̄sup
 positum. Si em̄ per intellectū facit̄: opo
 tet vt concipiat̄: sicut z quilibet artifex: iō
 d̄t nouit̄ omnia q̄ fuerunt: q̄ sunt: z que
 erunt: z que esse possunt: z eius scientia ē
 infinitoz. Patet ergo q̄ deus habet p̄sidentia

Dominica. XVI. post trini.

dentia de oib; que sunt: imo ipse exequit
pudentia sua. q; ipse mouer in oi mouen-
te: et sine eo tota natura non posset mouere
capillu: sicut neq; baculus lapide sine ma-
nu: nec man; sine brachio: nec brachiu; si-
ne homie. Mouere aut; aliquid ad suum
finē p; intellectu: est habere et exeq; puiden-
tia circa tale rem morā

Quantū ad tertiu; chris; hortat nos ad
firmiter tenendū cōclusionē suam: dicens
(Nolite q; solliciti esse). s. sup;flue et anxie:
vt dr glo. (dicētes: qd māducabim;: aut
qd bibem;: aut q; opiemur) Sic em; q; rere
p;inet ad eos q; diuinā puidentiā negant
circa singulares hoim; act;: vt dr sanctus
Tho. sup; Bar. idō subdit (Hec em; oia
gentes inq;unt) Quia sez in reb; hūanis
credunt esse fortunā et nō puidētiā: vt dr
Chryf. sup; Bar. Et subdit. Qui ar; cre-
dit se iudicio dei gubernari: esca suam in
manu dei cōmittat. cogitet aut; de bono et
de malo: de quo nisi sollicitus fuerit: neq;
malū fugiet: neq; bonū apphender. Hec
ille. Et nota q; p; victū et vestitū oia neces-
saria intelligunt: p; qb; spere debemus in
dño: faciendo qd; nobis est. idō subdit.
(Sic em; pater vester q; his oib; indige-
tis) Et fm; Chryf. nō dixit: scit deus. sed
scit pater. vt nos mag; ad amorē et spem
ducatur. Qualis em; est pater q; sustinet ne-
cessaria filio nō dare: Si aut; essent super-
flua: nō ita oporteret considerare. Hec ille.
(Querite ergo p;miū) i. ex p;ncipali inten-
tione fm; Aug; (regnu; dei) i. vitā eternam
q; est finis n; debet; (et iusticiā ei;). i. viā p;
quā venit ad illud regnu; fm; Chryso. (et
hec oia) sez t;palia fm; Aug; (adijcient; vo-
bis) fm; q; erit vobis expediens fm; Aug;
supposita tñ debita sollicitudie: q; fm; Au-
gust. notat in hoc q; dr; p;miū. Significat
em; q; secundario t;palia sunt q;renda: aliter
deū tentarem;. Patet ergo p;clusio inten-
ta q; sollicitudine supflua et anxiaz vitare
debemus. Ex q; sequit; corollarie q; si quis
ambulet in veritate coraz deo et faciat qd;
potest: aut nō deficiet in necessarijs: aut ve-
ritas mētica est. Est et aliud ex dict; notā-
dum qd; hoim; in oibus aduersis sufficit
consolari. s. q; deus habet oim; etiā in spes-
ciali puidentiā. Hoc em; est dicere q; nulla

res tibi accidit quantūcumq; minima nisi
deo sciente et volente: vel salte; pmittere ad
aliquē bonū finem.

Dñica sedecima post Trinitate
Text; euāg; Lu. ca. vii.

Bar; iesus in ciuitatē q;
i. vocatur naim. et ibat; cū
illo discipuli eius et tur-
ba copiosa. Cum autē appropi-
quaret porte ciuitatis: ecce des-
fuctus efferebat; filius vnicus
marris sue. Et hec vidua erat:
et turba ciuitatis multa cum illa.
Quam cum vidisset iesus mi-
sericordia motus sup; eas: dixit
illi. Noli flere. Et accessit et teti-
git loculū. Hi aut; qui portabāt
steterūt. Et ait. Adolecēs tibi
dico surge: et resedit q; erat mor-
tuus et cepit loq;. Et dedit illuz
matri sue. Accepit; autē oēs ti-
mor; et magnificabant deū dice-
tes. Quia p;pheta magnus sur-
rexit in nobis: et quia deus vili-
tauit plebem suam

Bar; Iesus in ciui-
tate q; vocat naim et. Luc. vii.
Circa suscitacionē adolescentis
de q; in p;nti euāgelio fit mentio: tria pū-
cta tangunt; que iunt Magna desolatio:
magna miserratio: et magna consolatio.
Quantū ad p;miū litteralr; tāgit magna
vidue desolatio: cū dr; (Ibat; iesus in ciui-
tate que vocat naim) Est autēz naim fm;
Bed. quedā pua ciuitas galilee: secundo
miliario distās a mōte thabor; (Et ibant
cum eo discipuli ei; et turba copiosa) ex di-
uina ordinatio: fm; Bed. vt essent tantū
miracti testes. Ibat; etiā turba cū iesu qn-
tū erat ex se p;pt; varias cās dictas sepis-
sime: sed p;cipue p;pt; deuotionē ad doctri-
nā et miracta ei; (Lū ar; appropinq;ret por-
te citat;: ecce desfuct; efferebat;) ad sepulcru-
rā q; ātiq; erat extra ciuitatē: ne ex corru-